

Britisk efterretningsvæsen vil have dig i krig mod Kina, og imod Trump

17. april 2020 (EIRNS) – For at vide hvad der skal gøres i denne krise, er det afgørende at lytte til Helga Zepp-LaRouches hovedtale på Schiller Instituttets kommende konference, 25.-26. april. Hendes udtalelse, 15. april, sporede de "farlige og dumme" forsøg på at give Kina skylden for coronaviruset tilbage til deres oprindelse: britisk efterretningsvæsen. Kinas ambassade i Tyskland samlede op på Helga Zepp-LaRouches udtalelse i dag, hvor de afslørede Londons Henry Jackson-Selskab for angrebene på Kina, publiceret i den tyske frokostavis Bild-Zeitung.

Det neokonservative Henry Jackson-Selskab, som forsøger at få USA og Europa til at sagsøge Kina for 3,7 milliarder \$ og til at gå i krigsberedskab mod dem, blev påbegyndt under den daværende chef for den Britiske hemmelige Efterretningstjeneste, også kaldet MI6, Sir Richard Dearlove. Dearlove er den selvsamme agent, som gav den daværende britiske premierminister, Tony Blair, "dossieret om irakiske ødelæggelsesvåben" for krig, og som gav den fyrede CIA-leder John Brennan og den fyrede FBI-chef James Comey det forfalskede "Steele-dossier" til den såkaldte "Russiagate." Dearloves efterfølger i MI6, Sir John Sawers, angreb i denne uge gentagne gange Kina for angivelig tilbageholdelse af information angående coronaviruset.

Hvorfor gør London dette? Det ser sig nødsaget til at måtte adskille præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin, der i en række konference- og telefonopkald for tre uger siden var begyndt at diskutere et samarbejde til at støtte hinanden og andre nationer, i første omgang imod COVID-19-pandemien.

Hvis man falder for det britiske, geopolitiske "kneb", da vil man sikkert også falde for de større amerikanske mediers rænkespind med at bebrejde Trump for virus-dødsfaldene; man saboterer hans forsøg på at mobilisere USA til handling mod COVID-19 i USA og globalt.

Denne præsidentielle mission, som er afgørende, er en enorm opgave: Det indebærer at vende 50 års nedskæring af den reelle levestandard for at tilgodese finansmarkedernes fordringer på Wall Street og i City of London. I 1971 forudsagde Lyndon LaRouche en økonomisk depression, nedskæringer og i sidste ende pandemier, fordi briterne havde succes med at tvinge Præsident Richard Nixon væk fra guldreserve-systemet og med at ødelægge Franklin Roosevelts Bretton Woods-system. LaRouche gav en kommentar for 20 år siden, der i dag til fulde er blevet bekræftet: "Liberalismen må dø nu, således at menneskeheden og vores civilisation kan leve." Han mente britisk liberalisme, frihandel og finanskasinoet.

Se på omkostningerne for Amerika, netop nu, af ikke at have en nationalbank, der kan udstede national valuta. Med USA's industrielle produktion pludselig nede med måske 30-40% og reel arbejdsløshed hurtigt oppe på 25%, som i 1930ernes store depression, betragt de tiltag, som tages for amerikaneres økonomiske genoprettelse, og for Wall Streets finansielle opsving.

For Wall Street: Centralbanken sænkede d. 15. marts dens kapitalrente til nul og påbegyndte "kvantitative lempelser" i en størrelsesorden af 700 milliarder \$ til opkøb af obligationer. Den bekendtgjorde i ugen forinden en række lånefaciliteter til banker og "skyggebanker", begyndende reelt den 7. marts. Alle disse faciliteter trådte øjeblikkeligt i kraft.

For nationen: Præsident Trumps anstrengelser for at mobilisere produktion og erhvervelse af medicinsk udstyr og infrastruktur i den offentlige sundhedssektor begyndte d. 14 marts, og blev

til dette formål understøttet af 200 milliarder \$ i en lovgivning fra Kongressen, som han underskrev d. 18. marts. Men det var alt. Ingen hjælp til husholdninger, små og mellemstore firmaer, industrier eller landbruget blev vedtaget og underskrevet før d. 27. marts; yderligere begyndte størstedelen af hjælpen og lån til erhvervslivet, som de lovgav for, først at komme omkring d. 10. april – mere end en måned efter at USA's centralbank begyndte at redde finansmarkederne. Pr. 16. april – seks uger efter at centralbanken gik i aktion for finansmarkederne – kan de fleste små firmaer stadig ikke få lån til dækning af lønninger, og meget af hjælpen til husstande er stadig ikke blevet modtaget.

Således stiger kommercielle skrotobligationer og børsmarkeder nu, mens produktionen styrtdykker, og millioner af husstande, små firmaer og landmænd stadig venter på understøttelse eller markedshjælp; der er omfattende misligholdelse af realkreditlån og realkreditudlånere går fallit, huspriser falder.

For verden: Effekten er graverende. Det monetære dollarbaserede pengesystem med flydende valutakurser fungerer således, at disse redningspakker til finansmarkederne og sammenbruddet af produktion og efterspørgsel får dollaren til at stige – et par procent i forhold til industrilandes valutaer, men 15-30% ift. de fleste udviklingslandes valutaer. Kombineret med kapitalflugt til dollaren, uden sikring gennem valuta- eller kapitalkontrol i dette system, medfører dette et gevaldigt slag til disse udviklingslandes økonomier, efterhånden som COVID-19-pandemien rammer dem.

Og den amerikanske centralbanks dominans og fokus på omgående handling på Wall Street vegne, efterlader den amerikanske økonomi uden kredit til at iværksætte absolut nødvendig produktion – af offentlige sundhedsmæssig infrastruktur og medicinske forsyninger til disse nationer. Det er den slags initiativer, som præsidenterne Trump, Xi og Putin begyndte at

diskutere sent i marts måned, da den britiske "liberale" elite – onskabsfuldt – gik i gang med at spille deres nationer ud mod hinanden.